

**Cofinanțat de
Uniunea Europeană**

program coordonat de

World Vision
ROMÂNIA

ASOCIAȚIA M.A.S.C.A

A: Str. Traian Moșoiu, nr. 1/7, Bl.D, Sc.B, Ap 2,
Arad, România.

T: +40 720. 038. 577

E: asociatiamasca@gmail.com

E: office@asociatia-masca.ro

Suport de Curs

**Training pentru cadrele didactice, privind protecția copiilor
împotriva violenței digitale și de gen**

Proiect: „Atenție! Pericol Digital”

Coordonatori training: Dr. Toth Csongor & Sorin Macavei

**Implementat de: Asociația M.A.S.C.A., în cadrul Programului
SAVE (“School Anti-Violence Ecosystem”)**

Coordonat de: Fundația World Vision România

Cofinanțat de: Uniunea Europeană

Durată de implementare: 01.03.2025 – 30.11.2025

Cu sprijinul: DGASPC Arad, CJRAE Arad

proiect derulat de

1. Introducere – De ce vorbim despre violența digitală?

Trăim într-o lume digitală în care copiii noștri cresc conectați. Telefonul, tableta, internetul – sunt parte din viața lor de zi cu zi. Dar, în acest mediu aparent familiar, se pot ascunde pericole nevăzute. Nu vorbim despre frici abstracte, ci despre realități dureroase: hărțuire, manipulare, rușine, teamă.

Pentru un copil, un mesaj răutăcios sau o imagine trimisă fără acord poate fi o rană emoțională profundă. Iar aceste răni nu se văd mereu. De aceea, este esențial să fim vigilenți, empatici și pregătiți să acționăm. Ca profesori, suntem uneori singurii adulți care pot observa că „ceva nu e în regulă”. Acest suport de curs îți oferă repere clare și calde pentru a înțelege și sprijini copilul în fața violenței digitale.

2. Ce este violența digitală și cum o recunoaștem?

Violența digitală nu este un moft modern, ci o realitate gravă care afectează emoțiile, comportamentul și siguranța copiilor. Se petrece în spațiul virtual, dar lasă urme în viața reală.

Forme comune de violență digitală:

- Cyberbullying: comentarii răutăcioase, glume umilitoare, mesaje agresive
- Sexting forțat sau partajarea de imagini intime fără consimțământ: Trimiterea forțată de mesaje, fotografii sau videoclipuri cu conținut sexual explicit prin mijloace digitale sau distribuirea de imagini intime fără acordul persoanei în cauză sunt forme de abuz online.
- Furt de identitate: crearea de profiluri false în numele copilului
- Phishing: încercarea de a obține parole, date bancare, informații personale
- Urmărire cibernetică (cyberstalking): supraveghere obsesivă prin rețele sociale sau mesaje
- Hărțuire cu tentă sexuală sau comentarii sexiste

Important: Multe dintre aceste forme sunt **anonime** sau **dificil de dovedit**, dar efectele sunt cât se poate de reale.

3. Cum se simte un copil agresat online?

Un copil care suferă în mediul online poate părea „neastâmpărat” sau „visător”. Dar de fapt, trăiește emoții puternice pe care nu le poate exprima.

Emoțiile cele mai frecvente:

- **Teamă:** că va fi pedepsit sau judecat
- **Rușine:** „Ce vor crede colegii dacă află?”

- **Vinovăție:** „Poate e vina mea...”
- **Neîncredere:** „Nu mai pot avea încredere în nimeni”

Aceste trăiri pot duce la izolare, renunțare la activități și chiar ură de sine.

Ca profesori, e esențial să vedem **dincolo de comportament** și să ne întrebăm: „Ce vrea să-mi spună copilul acesta prin tăcerea lui?”

4. Efectele emoționale și fizice asupra copiilor

Copiii nu spun „Sunt anxios”. Dar pot spune „Nu pot dormi”, „Mă doare burta” sau „Nu vreau la școală”.

🌟 Efecte emoționale și psihologice:

- Anxietate, depresie, panică
- Tulburări de somn și alimentație
- Auto-învinovățire, scăderea stimei de sine
- Gânduri de autovătămare sau chiar suicid

🧑 Efecte fizice:

- Dureri fără cauză medicală (cap, burtă, stomac)
- Oboseală cronică
- Absențe repetate sau abandon școlar

Toate acestea pot apărea **fără ca adultul să știe**. Intervenția timpurie salvează.

5. Cum intervenim eficient ca profesori

Nu trebuie să fim psihologi. Dar putem fi **acea persoană sigură** pentru un copil care nu mai are încredere în nimeni.

🔧 Ce putem face concret:

- Observăm: schimbările de dispoziție, performanță, comportament
- Întrebăm cu blândete: „Totul e în regulă?”, „Vrei să povestim?”
- Ascultăm fără să întrerupem sau să moralizăm
- Validăm emoțiile: „Ce ți s-a întâmplat e serios. Nu e vina ta.”
- Sprijinim: „Sunt aici pentru tine. Nu ești singur.”

În cazuri grave: anunțăm consilierul școlar, familia și, dacă e cazul, autoritățile.

6. Cum putem proteja elevii concret – reguli, setări, empatie

Educația digitală începe la școală. Într-o lume online nesigură, **informația înseamnă protecție**.

Ce trebuie să învețe elevii:

- Să nu accepte prietenii de la necunoscuți
- Să nu distribuie informații personale (nume, poze, adrese)
- Să activeze setările de confidențialitate pe rețele sociale
- Să păstreze dovezile: capturi de ecran, mesaje, linkuri
- Să vorbească cu un adult dacă simt disconfort sau pericol

Spune-le clar: „Indiferent ce s-a întâmplat, nu e vina ta. Și putem găsi soluții împreună.”

7. Colaborarea cu părinții – parteneriat esențial

 Copilul are nevoie de **continuitate emoțională**: ceea ce începe la școală, trebuie susținut acasă.

Cum pot fi implicați părinții:

- Nu interzic telefonul, dar stabilesc limite clare
- Discută deschis, fără critici despre aplicații, rețele, pericole
- Monitorizează, dar nu invadează
- Sunt modele de comportament online (cum scriu, ce postează)
- Participă la discuții cu școala, în cazuri de risc

Atitudinea nu trebuie să fie „controlăm copilul”, ci „construim încredere”.

8. Ce spune legea și unde se poate apela

Legea protejează copiii împotriva **abuzului fizic, psihic, sexual și digital**.

Legea 272/2004 (Art. 89):

„Copilul are dreptul să fie protejat împotriva oricărei forme de violență, inclusiv prin mijloace electronice.”

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

program coordonat de

World Vision
ROMÂNIA

Resurse oficiale:

- **119 – Număr unic național** pentru raportarea abuzurilor asupra copiilor
- **Consilierul școlar, DGASPC, Poliție, ONG-uri**

Cadrele didactice au **obligația morală și profesională** să raporteze suspiciunile de abuz.

9. Activitate de reflecție pentru cadrele didactice

 Gândiți-vă la un elev pe care l-ați simțit schimbat în ultima perioadă.

- Ce comportament v-a atras atenția?
- Ați avut o conversație sinceră cu acel copil?
- Cum ați reacționat? Ce ați putea face diferit acum?
- Ce vă propuneți să schimbați în modul de relaționare cu elevii?

 Scrieți două măsuri simple pe care le puteți introduce în clasă pentru a crea un **mediu mai sigur emoțional**.

Concluzie

Violența digitală nu este despre tehnologie, ci despre **relații umane deteriorate**. Copiii au nevoie de siguranță, încredere și prezență autentică.

 Nu putem controla ce se întâmplă pe internet, dar putem controla ce mesaj transmitem copiilor:

„Poți să-mi spui. Nu ești singur.”

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat poziția Uniunii Europene sau a Fundației World Vision România. Nici Uniunea Europeană și nici Fundația World Vision România nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.